

Bilag 3.

**Øjenlæge, Fru Estrid Hein's Beretning
angaaende Mødet i April—Maj 1935 i Folkeforbundets raadgivende
Udvalg til Beskyttelse af Børn og Unge.**

A. Børnebeskyttelse.

Mødet i Afdelingen for Børnebeskyttelse begyndte den 25. April og bredte sig to Dage længere end beregnet — indover den Tid, der var beregnet til Afdelingen for Handelen med Kvinder.

Man begyndte med at opfordre Japan til fremdeles at deltage i Udvalgets Arbejde, saa meget mere som Japan paa Børnebeskyttelsesområdet netop i de senere Aar gør store Fremskridt. Man vedtog ogsaa at anmode Raadet om at lade Canadas Regering blive officielt repræsenteret.

Man mindedes M. Rollet, tidligere Dommer ved Børnedomstolen i Paris, der var død siden sidste Møde. Det var interessant at lægge Mærke til, i hvor høj Grad Belgien, Polen, Italien og Grækenland søger til Frankrig for at belæres paa dette Omraade.

Det vedtoges at nedsætte et Underudvalg til at undersøge Spørgsmaalet om Anbringelse af Børn i *Familiepleje*, en Anbringelsesmaade, der fra flere Sider anses for den bedste; først i anden Række kommer da Institutionerne.

Man har nu ogsaa i Frankrig skabt Optagelseshjem, hvor Børn og Unge, der har forset sig mod Loven, anbringes, mens deres Sag er til Undersøgelse. De anbringes saaledes ikke mere i Fængsler under Forundersøgelsen. Der foretages ogsaa en psykiatrisk Undersøgelse af dem alle.

Der førtes en meget lang Drøftelse om Institutionerne for Børn i moralsk Fare og for Unge, der har forset sig mod Loven, (saaledes har man vedtaget at kalde dem i Stedet for forbryderske Børn og unge Forbrydere). Der vedtoges en Række Udtalelser om Retningslinierne for disse Institutioner. Endvidere vedtog man at undersøge den kriminelle Lavalder (Aldersgrænsen for Strafbarhed, Undtagelserne, Behandlingen) og behandle Spørgsmaalet næste Aar. Det er interessant at konstatere den uhyre Forskelligartethed, der er i de forskellige Lande.

Naar en Gang Anbringelsen i Familiepleje er behandlet færdig, er det Meningen, at hele Spørgsmaalet om Børnedomstole og Hjelpeinstitutioner skal optages til ny Forhandling og til Fremsættelse af visse Forslag.

Et andet Hovedspørgsmaal var — som Fortsættelse fra tidligere Aar — *Børn og Films*. Den engelske Ordfører fremlagde en Del Oplysninger fra forskellige Lande. Det viser sig, at der fremstilles meget faa Films, særligt egnede for Børn eller for Familieforestillinger. De Steder, hvor man har forsøgt at skabe særlige Børneforestillinger, har man haft det største Besvær med at fremskaffe egnet Materiale. Som den engelske Ordfører udtrykte det: Forældrene har stjaalet Filmen fra Børnene (d. v. s. det, der først var en Børneforlystelse, er blevet en Forlystelse for Voksne). Der er inden for Udvalget megen Uenighed om Filmens demoraliserende Indflydelse paa Børn; men det er en Kendsgerning, at der trænges til en anden Art end den, der i en Række Aar har været den herskende (Kærlighed, Natcaféer, Forbrydelser).

I Japan har Borgerrepræsentationen i Tokio udsat Premier for Films egnede for Børn, og Undervisningsministeriet har opfordret Publikum til at foreslaa Emner, og har paa Basis af saadanne Forslag faaet fremstillet Films. Ogsaa nogle Aviser har opmuntret saadanne Foretagender.

Man har hvert Aar Lejlighed til at konstatere den meget stærke Kritik (for ikke at bruge stærkere Udtryk), hvormed andre Racer ser paa den hvide Mands Film og paa det »Civilisations-trin«, disse Films repræsenterer.

Fra Spanien oplystes det, at man havde nogle »Autobus cinema« ledet af Studenter. Disse Vogne kører rundt til Landets mest afsondrede Egne og underholder Befolkningen.

Man vedtog fremdeles at holde Sagen Børnefilms paa Dagsordenen og at forhandle med Institutet i Rom derom.